

άνταρξιασμός ό, Ίων. (Σμύρν.) Κωνπλ. Παξ. *άδαρξιασμός* Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *άνταρξιάζω*.

1) *Άντάρξιασμα* 1, ό ιδ., Παξ. 2) Τρικυμιώδης κατάστασις Ίων. (Σμύρν.) Κωνπλ.: *Άσμ.*

‘Η θάλασσα άντάρξιασε καί τ’ είν’ ό άνταρξιασμός της; κάμμι άγάπη καίεται καί φαίνεται’ ό καπνός της.

άνταρξίσα ή, άμάρτ. *άδαρξίσα* Πελοπν. (Οίν.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *άντάρξα* διά τής παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Ολίγη, άραιά όμίχλη, καταχνιά: *Άσμ.*

Βλέπεις έκείνο τό βουνό, παλαιό βουνό δέν είναι, πῶχ’ άδαρξίσα ’ς τήν κορφή καί καταχνιά ’ς τή ρίζα; (μοιρολ.) Συνών. άνταρξούλλα.

άνταρξούλλα ή, Ήπ. (Πρέβ. Τζουμέρκ. κ.ά.) Μακεδ. (Μπελκαμ. Φλόριν.) Στερελλ. (Αίτωλ. κ.ά.) — *Λεξ. Μπριγκ.*

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *άντάρξα* διά τής παραγωγικῆς καταλ. -ούλλα.

Άνταρξίσα, ό ιδ.: *Άσμ.*

Πέρα ’ς έκείνου τοῦ βουνί κι ’ς τ’ άλλου τοῦ παρέκει, πῶχ’ άνταρξούλλα ’ς τήν κορφή κι καταχνιά ’ς τή ρίζα Μπελκαμ.

‘Ολον άνταρξούλλις κι βρουχές, όλον βρουχές κι χιόνια Φλόριν.

άνταρξούσα ή, Πελοπν. (Κορινθ.)

Έκ τοῦ οὐσ. *άντάρξα* καί τής παραγωγικῆς καταλ. -ούσα.

Ομίχλη: *Άσμ.*

Τό βλέπεις ’κεινο τό βουνό, τό πέρα καί τό ’δῶθε, πῶχει άνταρξούσα ’ς τήν κορφή καί καταχνιά ’ς τή ρίζα; Συνών. άντάρξα 4.

άνταρξία ή, λόγ. σύνηθ. *άδαρξία* Πελοπν. (Λακων. Μάν.) *άδαρξησία* Κύθν. *άνταρξιασία* Στερελλ. (Αίτωλ.) *άνταρξιασία* Ήπ.

Τό μεσν. οὐσ. *άνταρξία*. Τό *άδαρξησία* διά τό *άντάρξης*.

1) Βία ή αντίστασις κατά τῶν νομίμων άρχῶν, στάσις, επανάστασις ένθ’ άν.: *‘Αμα διώξαντε τόν ‘Οθωνα ήτανε άδαρξία Κύθν. || Άσμ.*

‘Φέτου θά γένη πόλιμους, θά γέθ’ άνταρξιασία Αίτωλ. 2) Άπειθία, άνυπακοή Πελοπν. (Λακων.)

άνταρξεύω *Λεξ. Δημητρ.* *άδαρξεύω* Πελοπν. (Μάν.)

Έκ τοῦ οὐσ. *άντάρξης*. *‘Η λ. καί έν Πεντατεύχ. Γένεσ. 14,4 (έκδ. Hesseling) «δώδεκα χρόνια έδούλεψαν καί δεκατρία χρόνια άντάρξεψαν».*

1) Γίνομαι *άντάρξης* Πελοπν. (Μάν.) — *Λεξ. Δημητρ.: Άσμ.*

Σέ δγὸ μῆνες καί σέ τρεῖς άδαρξεψε ό Κωσταδής καί διάή άπάνω ’ς τά βουνά.

2) Γίνομαι άπειθής, άτίθασος *Λεξ. Δημητρ.: ‘Αντάρξεψαν οί κόρες του.*

άντάρξης ό, λόγ. κοιν. *άντάρξ’ς* Ήπ. (Ζαγόρ.) *άδαρξ’της* πολλαχ. *άντάρξες* Παξ.

Τό μεσν. οὐσ. *άντάρξης*.

1) ‘Ο επαναστατῶν ή πολεμῶν κατά τῶν νομίμων πολιτικῶν άρχῶν τόπου τινός λόγ. κοιν. β) ‘Ο άνήκων είς άτακτον σῶμα στρατοῦ λόγ. κοιν.: *Πάει άντάρξης ’ς τή Μακεδονία. ‘Η λ. υπό τόν τύπ. ‘Αντάρξες καί ως έπόν. Παξ.* 2) Άπειθής, άτίθασος λόγ. κοιν.: *Αὐτό τοῦ π’δι είν’ άντάρξ’ς, κάθ’ ό,τι θέλ’* Ήπ. (Ζαγόρ.)

άντάρξια έπίρρ. *Λεξ. Δημητρ.*

Έκ τοῦ έπιθ. *άντάρξτικός*, δι’ ό ιδ. *άνταρξικός*. Στασιαστικῶς, άπειθῶς: *Φέρεται άντάρξια.*

άνταρξικός έπίθ. λόγ. σύνηθ. *άντάρξικός* ένιαχ. *άντάρξ’κους* Ήπ. (Ζαγόρ.)

Τό μεσν. έπίθ. *άνταρξικός*.

1) ‘Ο άνήκων ή έχων σχέσιν πρός τοῦς άντάρξας λόγ. σύνηθ.: *‘Ανταρξικά σώματα.* 2) Τό οὐδ. ως οὐσ., άνταρξικόν σῶμα πολλαχ.: *Φρ. Τό κάνατε άντάρξικο (έπί καταστάσεως πραγμάτων καθ’ ήν έκαστος κάμνει ό,τι θέλει χωρίς νά ύπακούη είς άλλον) || Άσμ.*

‘Ηρθανε Μοραίτες καί Κρητικά παιδιά

κι όμπρός οί ‘Ηπειρώτες όλoi ’ς τ’ άνταρξικά

Ήπ. (Ίωάνν.) 3) Άνταρξία, άπειθία πολλαχ.: *Φρ. Τό σήκωσε ’ς τ’ άντάρξικο! Τό ρίχνει ’ς τ’ άντάρξικο!*

άνταρξοπαίδι τό, άμάρτ. *άδαρξοπαίδ’* Θεσσ. (‘Ολυμπ.)

Έκ τῶν οὐσ. *άντάρξης* καί *παίδι*.

Νεαρὸς άντάρξης: *Άσμ.*

‘Εχουν λεβέδες τοῦ σπαθιοῦ, όλον κι άδαρξοπαίδια.

άνταρξώνω Τήν. — *Λεξ. Βλαστ.* *άνταρξώνου* Στερελλ. (Βοστιν. Καλοσκοπ.)

Έκ τοῦ οὐσ. *άντάρξα*.

Καλύπτομαι υπό πυκνῆς όμίχλης ή νεφῶν ένθ’ άν.: *‘Ηνιάρωσαν τά βουνά Τήν. ‘Αντάρξουσι ή οὐρανός Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Συνών. άνταρξέω Β 10.*

άντάσσορας έπίρρ. Κύπρ. — Χ Παλαίσι. Συλλ. Κυπρ. ποιημ. 144.

Έκ τής Τουρκ. φρ. *sondan sonra* = μετά ταῦτα. Ίδ. ΚΧατζηιωάνν. Περί τῶν έν τῇ Κυπρ. ξένων στοιχ. 122.

Παρ’ όλα ταῦτα, μ’ όλα ταῦτα, επί εναντιώσεων τής τύχης ένθ’ άν.: *‘Αντάσσορας έγὼ έμάλ-λωνα νά πουλήσω τό σιτάριν τότες ποῦ ’τουν άκριβόν τῶ’ έν μ’ άφησεν ή γεναῖκα μου, πῶς έθην ν’ άκριβώση, τῶαι τώρα εφτήνισεν τῶ’ έζημιώσαμεν. || Ποίημ.*

‘Αντάσσορας είμαι μωρόν τῶ’ εν-νά με πιάση έννοια, έγὼ ’δει ποῦ τὰ πρόπερ’σι ποῦ καρτερῶ προξένια

Χ Παλαίσι. ένθ’ άν.

άνταφλα έπίρρ. Ζάκ. Πελοπν. (Αἴγ. Γαργαλ. Ήλ. Καλάβρυτ. Κόρινθ. Λάστ. Μαζαίικ. Μεσσήν. Σουδεν. κ.ά.) — *Λεξ. Δημητρ.* *άδαφλα* Πελοπν. (Λακων.) *άνάνταφλα* Πελοπν. (Πύλ.) *‘νάνταβλα* ‘Αθῆν.

Έκ τοῦ έπιθ. *άνταφλος*.

Ταχέως καί άνευ προσοχής ένθ’ άν.: *Πατάει - τρώει άνταφλα Μεσσήν. Μήν τρώς άνταφλα καί πιγιγῆς Μαζαίικ. Μωρέ, μπίι άνταφλα πατῆς κι άπιστομήθηκες (έκρημνίσθης) αὐτόθ. Κάνει τοῖς δουλειές του άνταφλα Γαργαλ. ‘Επεσε άπάνω του άνταφλα σά στραβός καί τόν έρριξε χάμου Αἴγ. Τά μάζεψε κ’ έφηνγε ‘νάνταβλα ‘Αθῆν.*

άνταφλιάζω άμάρτ. *άδοφλιάζω* Πελοπν. (Λακων.)

Έκ τοῦ έπιθ. *άνταφλος*.

Κάμνω τι άνευ προσοχής: *‘Αδοφλιάζει αὐτός όπου πάει, πέφτει. Μετοχ. άδοφλιασμένος=άπρόσεκτος.*

άνταφλιασμένα έπίρρ. άμάρτ. *άδοφλιασμένα* Πελοπν. (Λακων.)

Έκ τοῦ *άνταφλιασμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *άνταφλιάζω*.

‘Ανευ προσοχής: Μ’ αὐτόν κουβεδιάζεις ποῦ ό,τι κι άν σοῦ πῇ σ’ τό λέει άδοφλιασμένα;

